

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou v právní věci

žalobce: **M. J.**, narozeného dne X,
bytem X,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2024, č. j. RN-X X X-342-LM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce žádal o zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhoršeného zdravotního stavu, Česká správa sociálního zabezpečení jeho žádosti však nevyhověla, neboť dle posudků o invaliditě lékařů Institutu posuzování zdravotního stavu (IPZS) v I. stupni i v námitkovém řízení nedošlo k jeho změně a žalobce je nadále invalidní v I. stupni.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce s postupem žalované nesouhlasil. Namítl, že správní orgány sice uvedly, že jeho žádost posoudily na základě veškerých zdravotních zpráv, ale dle posudku posudkového lékaře tyto zprávy neměly, jelikož chybí zprávy z revmatologie od MUDr. H. P. Proto došla Česká správa sociálního zabezpečení k chybným závěrům.
3. Součástí žaloby byl též návrh na ustanovení zástupce, kterému soud pro nesplnění zákonných podmínek nevyhověl usnesením ze dne 10. 4. 2025, čj. 1 Ad 11/2025-28, které nabylo právní moci dne 21. 4. 2025.
4. Žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření stručně shrnula dosavadní průběh správního řízení a obsah posudku posudkového lékaře v námitkovém řízení, který stanovil 35 % pokles pracovní schopnosti žalobce a s ohledem na další zdravotní postižení tento pokles navýšil o dalších 10 % na celkových 45 %, tedy invaliditu I. stupně. Uvedla, že je uvedeným odborným lékařským posudkem při svém rozhodování vázána, proto za takto zjištěného skutkového stavu trvá na svých závěrech v napadeném rozhodnutí. Současně navrhla vypracování posudku pro účely přezkumného soudního řízení.
6. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

7. Z předloženého správního spisu vyplynuly následující pro věc samou podstatné skutečnosti.
8. Žalobci byl k jeho žádosti ze dne 20. 12. 2006 rozhodnutím č. I ze dne 31. 5. 2007, čj. X X X, přiznána (dle kategorizace tehdy platného znění zákona č. 155/1995 Sb.) částečná invalidita na základě posudku posudkového lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení (PSSZ) ze dne 13. 2. 2007 po vyšetření při jednání dne 6. 2. 2007, v němž konstatoval, že žalobcův zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý, žalobce je částečně invalidní s poklesem pracovní schopnosti o 40 % (v rámci procentního rozmezí 25 % - 40 %), a onemocnění, které posudkový lékař shledal jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na jeho pokles pracovní schopnosti, diabetes mellitus 1. typu, odpovídalo zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole IV. položce 1b přílohy 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Nebyly vhodné práce ve směnném provozu, nebyl schopen práce fyzicky namáhavé, práce s nemožností dodržovat dietní režim diabetika. Platnost posudku stanovil do příští kontrolní lékařské prohlídky, kterou stanovil na prosinec 2007, za den vzniku invalidity určil den 20. 12. 2006 (dle data podání žádosti o invalidní důchod).
9. Toto rozhodnutí ve vztahu k posouzení zdravotního stavu žalobce potvrdil následně k žalobě žalobce i zdejší soud svým rozsudkem ze dne 30. 11. 2007, čj. 1 Cad 47/2007. Následné periodické kontrolní lékařské prohlídky částečnou invaliditu, resp. po změně příslušné právní úpravy invaliditu I. stupně žalobce opakovaně potvrzovaly.
10. Dne 7. 5. 2024 (*pozn. soudu: žádost založená v dávkovém spisu je datována dnem 29. 11. 2023 a podepsána žalobcem, nicméně je na ní uvedena ručně psaná poznámka, že byla „doručena do ODP I dne 7. 5. 2024“; tato skutečnost však nebyla předmětem žalobních námitek, a proto se jí soud ani blíže nezabýval*) žalobce podal žádost o změnu výše invalidního důchodu (související se změnou stupně invalidity) z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

11. Česká správa sociálního zabezpečení žádost žalobce o změnu výše invalidity zamítla rozhodnutím ze dne 31. 7. 2024, čj. R-31.7.2024-426/x x x (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), neboť dle posudku lékaře IPZS ze dne 8. 7. 2024, čj. LPS/2024/10855-P2_CSSZ, poklesla pracovní schopnost žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 % (v rámci stanoveného procentního rozmezí 20-35 %), která byla navýšena s ohledem na tíži dalších onemocnění žalobce o dalších 10 % na celkových 45 %, a je tedy nadále invalidní v I. stupni. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo určeno zdravotní onemocnění uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity – psoriatická artritida pomalu progredující forma. Žalobce je schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Platnost posudku stanovil posudkový lékař IPZS trvalou.
12. Námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 4. 11. 2024, čj. RN-X X X-342-LM (dále jen „napadené rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí potvrdila podle § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a § 90 odst. 5 věty první správního řádu. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě ze dne 23. 10. 2024, čj. LPS/2024/394-NR-VYS_CSSZ, lékaře IPZS v námitkovém řízení, který posudek lékaře IPZS v I. stupni plně potvrdil (rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, zařazení podle vyhlášky o posuzování invalidity, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, omezení pracovních podmínek) s tím, že vycházel ze správného použití posudkových kritérií, zdravotní stav i stupeň invalidity (pokles pracovní schopnosti) byl posouzen v souladu se zákonem o důchodovém pojištění i vyhláškou o posuzování zdravotního stavu.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném ústním jednání dne 8. 12. 2025 dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
14. Při jednání setrvali účastníci řízení na svých dosavadních stanoviscích a procesních návrzích a odkázali na obsah svých dosavadních podání, provedení dalších důkazů nenavrhovali. Žalobce poté zopakoval, že trpí třemi nevyлéčitelnými onemocněními (lupénka, cukrovka a artritida), pobírá invalidní důchod od roku 2006 a tvrzení v posudku, který soud nechal zpracovat a provedl při ústním jednání jsou vytržena z kontextu. Žalobce zejména upozornil, že posudek uvedl, že je žalobce kompenzován, ale to je v rozporu s jeho hodnotami cukrovky, která není správně kompenzována. Bere velmi silné léky na bolest, které zabírají, posudek neposuzuje faktický stav, kdy mu často teče krev z kůže, praská mu, na revmatologii začal docházet proto, že mu nemoc „leze“ na klouby, jeho jemná motorika je špatná, omezuje ho každý den. Zdůraznil, že nelze zohledňovat jen „dobré“ dny. Dále upozornil, že sice posudek v profesní anamnéze uvádí, že pracoval jako občasný hlídač, není to pravda. Dále doplnil, že je v současné době na bioléčbě injekční formou, ale řeší její změnu, stěžoval si i na další potíže, bolí ho ruce, zvažuje inzulinovou pumpu, dle jeho názoru by mělo být víc dbáno na život člověka než na laboratorní výsledky. Vzhledem ke zhoršení jeho zdravotního stavu má za to, že by mu měl být přiznán invalidní důchod ve II. stupni.
15. Při posouzení dané věci soud vycházel z následujících ustanovení právních předpisů.

16. Podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 18. 12. 2024, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) má pojištěnec *nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se*
 - a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo*
 - b) *invalidním následkem pracovního úrazu.*
17. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona [p]ojištěnec je invalidní, *jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
18. Podle § 54 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění [n]árok na důchod vzniká dnem splnění *podmínek stanovených tímto zákonem.*
19. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění rozhodném pro věc žalobce, tj. ve znění účinném do 18. 12. 2024 (dále jen „zákon o organizaci sociálního zabezpečení“), [m]inisterstvo *posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.*
20. Příloha 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity)(dále jen „vyhláška“), pak třídí jednotlivá zdravotní postižení do příslušných kategorií podle jejich povahy a závažnosti a ke každé položce stanoví procentní míru přisuzovatelného zhoršení pracovní schopnosti posuzované osoby.
21. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobce má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidním a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení. Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
22. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval závěry posudkových lékařů IPZS ohledně svého zdravotního stavu, ze kterých vycházela žalovaná, zejména tvrzením, že neměli k dispozici všechny lékařské zprávy z revmatologie.
23. Protože stejně jako žalovaná, ani soud sám není oprávněn zkoumat zdravotní stav žalobce, neboť k tomu nemá odbornou způsobilost, v souladu s výše citovaným § 4 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení soud požádal o posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále též „PK MPSV“ nebo „komise“). Posudek PK MPSV ze dne 10. 10. 2025, evidenční číslo: SZ/2025/648-PH-17 (dále jen „posudek PK“) byl soudu doručen dne 18. 11. 2025.
24. Soud posudek PK MPSV provedl k důkazu na jednání soudu dne 8. 12. 2025 jako listinný důkaz.
25. Z posudku PK, ve složení předsedy komise MUDr. JUDr. J. Š, Ph.D., dalšího lékaře MUDr. J. M., s odborností v oblasti ortopedie, a tajemníka Bc. J. P., DiS., soud zjistil, že žalobce byl

na jednání komise přítomen a komisí vyšetřen. PK MPSV při posuzování zdravotního stavu žalobce vycházela ze spisové dokumentace ČSSZ (IPZS), spisu zdejšího soudu včetně žaloby a doložených nálezů, dále z vyžádané dokumentace Dermatovenerologické kliniky FNKV v Praze a z vlastního odborného vyšetření v oblasti ortopedie.

26. Dále jsou v něm popsány subjektivní zdravotní potíže žalobce a podrobný diagnostický souhrn (*psoríaza, psoriatická artritida 4/2023, diabetes mellitus 1. typu, gonartroza bilaterálně, artroskopie levého kolene 2001, stav po distrozi talokrurálního a Chopartova kloubu vpravo 2006, velmi suspektní periartritida humeroskapulární bilaterálně, chronické onemocnění ledvin, dna, arteriální hypertenze, stav po kontuzi krku a hlavy po napadení 8/2015, bez komočních příznaků, cervikalgie myofasciálního původu a CC sy dle neurologie z 9/2015, stav po artroskopické plastice patelly levého kolene 9/2015, stav po akutní uzlinové formě toxoplazmozy 1989, stav po revizi levé axilly, extirpaci uzlin levé axilly 1988, meningoencefalitida 1985, chronická anální fissura, hyperlipoproteinemie*) a lékařské zprávy, ze kterých komise vycházela, včetně shrnutí podstatných závěrů, které z nich vyplynuly (*lékařské zprávy z revmatologické ambulance MUDr. H. P. které žalobce doložil na výzvu soudu – ze dne 5. 5. 2023, 16. 8. 2023, 6. 10. 2023, 15. 1. 2024, 26. 3. 2024, z dermatovenerologické kliniky FNKV MUDr. J. H. ze dne 5. 1. 2024 a 6. 5. 2024, z diabetologie MUDr. R. B., Ph.D, MHA, ze dne 9. 1. 2024, praktické lékařky MUDr. M. L. ze dne 7. 2. 2024*), a dále lékařské zprávy vydané po datu napadeného rozhodnutí (*z dermatovenerologické kliniky FNKV MUDr. J. H. ze dne 18. 11. 2024, 17. 3. 2025 a 27. 5. 2025, a z revmatologické ambulance MUDr. M. E. B. ze dne 15. 4. 2025*).
27. Komise k profesní anamnéze žalobce uvedla, že nyní nepracuje, není veden na ÚP, práci si nehledá, dle profesního dotazníku ze dne 10. 12. 2020 byl posuzován anamnesticky, studoval SOU potravinářské, v letech 2000 až 2003 pracoval jako obchodní zástupce, dle profesního dotazníku ze dne 14. 11. 2013 pracoval jako občasný hlídač, v letech 2012 až 2015 pracoval jako přijímací technik ve vlastním pneuservisu, ten však byl nucen prodán z důvodu zdravotních potíží.
28. Objektivní ortopedické vyšetření při jednání komise popsalo zjištěný zdravotní stav žalobce s tím, že se jeví v současné době jako stabilizovaný a kompenzovaný.
29. Komise v posudkovém zhodnocení konstatovala, že v době rozhodné pro posouzení byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla psoriatická artritida. Onemocnění posuzovaného odpovídalo položce 6b kapitoly XIII, oddílu A, přílohy k vyhlášce s poklesem pracovní schopnosti na horní hranici procentního rozmezí této položky, tj. 35 %, s navýšením o 10 % dle § 3 odst. 1 vyhlášky, celkem tedy 45 %; žalobce tak byl nadále invalidní v I. stupni. Komise tak hodnotila pokles pracovní schopnosti a stupeň invalidity shodně s posudkem lékaře IPZS v námitkovém řízení. Platnost posudku byla stanovena trvale s ohledem na dosavadní anamnézu i charakter postižení žalobce. Žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě podle § 5 vyhlášky, přičemž komise konstatovala, že pro žalobce byly nevhodné fyzicky a psychicky náročné práce. Nicméně stanovení konkrétních možností pracovního zařazení s ohledem na dané postižení a stanovení podmínek pro výkon konkrétní práce pak bylo v kompetenci pracovně lékařské služby.
30. Soudu nepřísluší hodnotit posudek PK MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých obě komise

při jejich vyhotovování vycházely. Posudky je možné hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Posudky o zdravotním stavu jednotlivce přitom hodnotí soud jako každý jiný důkaz (§ 77 odst. 2 s. ř. s.); jelikož je však posudek posudkové komise v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, je kladen zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost [srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 25. 11. 2003, čj. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS; ze dne 11. 10. 2013, čj. 4 Ads 42/2013-43; či ze dne 8. 7. 2015, čj. 10 Ads 116/2014-46].

31. Požadavky na kvalitativní stránku posudků jsou stanoveny judikaturou NSS, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019, čj. 8 Ads 138/2017-40, k tomu tento soud uvedl, že „[p]osudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009-38).“
32. Soud shledal, že soudem vyžádaný posudek PK splňuje požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni. PK MPSV objektivně a přesvědčivě zdůvodnila své závěry při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobce. Rozhodovala v řádném složení, kromě předsedy komise – posudkového lékaře – byl jejím členem též lékař, který je odborníkem v oblasti ortopedie. Z posudku je dále zřejmé, že PK MPSV v Praze hodnotila veškerou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, včetně dokumentace z revmatologické ambulance, které se domáhal žalobce, a vycházela též z vlastního vyšetření žalobce při jednání komise dne 10. 10. 2025, které bylo provedeno odborným lékařem z oboru ortopedie. Z těchto podkladů pak bylo zjištěno, že rozhodující příčinou obtíží žalobce byla psoriatická artritida se středně těžkým funkčním postižením, tedy dle položky 6b kapitoly XIII, oddílu A přílohy k vyhlášce.
33. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku PK MPSV v Praze, jedná se o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný. Jeho odůvodnění přitom poskytuje odpovědi na všechny vznesené námitky v žalobě. Komise dospěla ke stejnému závěru jako posudkoví lékaři ve správním řízení, kdy podle ní celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce činí 45 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce spojené se zvýšeným rizikem stresu, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vnuceném tempu, je nicméně schopen lehké práce. Zjištěný skutkový stav změnu výše stupně invalidity nepotvrdil. Soud přitom nijak nepopírá, že žalobce trpí třemi nevléčitelnými onemocněními (diabetes mellitus 1. typu, psoriáza, psoriatická artritida), komise však jasně uvedla s odkazem na objektivní lékařské nálezy, že jsou v současné době stabilizované a kompenzované, a to i po zohlednění hlediska dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterým se dle § 26 zákona o důchodovém pojištění považuje *zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok* nebo podle poznatek lékařské

vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok. (zvýraznění podtržením doplnil zdejší soud). Jinak řečeno, komise přihlédla ke zdravotnímu stavu žalobce doloženému zpětně o rok před podáním žádosti o změnu výše invalidního důchodu, tj, včetně kolísavých výsledků glykemie a průběhu a vývoji jeho onemocnění v daném období.

34. Soud uzavírá, že z posudku zpracovaném PK MPSV v Praze spolehlivě vyplývá, že nebyly dány medicínské důvody pro změnu výše invalidního důchodu, čehož se žalobce domáhal, současně bylo prokázáno, že Komise měla k dispozici i namítané lékařské zprávy z revmatologie MUDr. H. P., z nichž též vycházela.
35. Pokud žalobce namítl, že posudek v jeho v pracovní anamnéze nesprávně uvádí, že pracoval jako občasný hlídač, toto tvrzení žalobce nemá na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv, neboť komise ho jako občasného hlídače neposuzovala. Nadto je jeho tvrzení vyvráceno též obsahem posudkového spisu ve složce vztahující se ke kontrolní lékařské prohlídce z prosince 2013, v němž je založen profesní dotazník vlastnoručně podepsaný žalobcem dne 14. 11. 2013 (jak ostatně konstatovala i sama komise), v němž je v kolonce „současná profese, pracovní zařazení (druh a popis vykonávané práce, od kdy)“ vepsáno „občasný hlídač“.
36. Soud dále dodává, že přestože nijak nezlehčuje zdravotní potíže žalobce ani jejich vnímání žalobcem, pouhý jeho nesouhlas s posouzením rozhodujících důkazů v řízení o jeho žádosti – posudky vydané ve správním řízení, jakož i posudek PK MPSV, nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, a napadené rozhodnutí taktéž nelze považovat za nepřezkoumatelné, neboť žalovaná se v něm jasně opírá o posudkové závěry posudkového lékaře, které není oprávněna jakkoliv medicínsky přehodnocovat ani zpochybňovat.
37. Posudek PK sice konstatoval shodně s předchozími posudky ve správním řízení, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak z dostupných lékařských nálezů i tvrzení žalobce vyplynulo, že žalobce je schopen výkonu práce, byť za dodržení určitých specifických opatření, k nimž komise odkázala na pracovní lékařskou službu. V daném případě a za daného skutkového stavu tak bylo konstatováno, že žalobce zákonem stanovené podmínky pro změnu výše invalidity ke dni podání žádosti nesplňoval, což však není vyloučeno do budoucna, kdy má žalobce možnost znovu požádat o změnu výše invalidního důchodu.

VI. Závěr a náklady řízení

38. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
39. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovaná sice úspěšná byla, ale správní orgán ve věcech důchodového pojištění podle § 60 odst. 2 s. ř. s. nemá nárok na náhradu nákladů řízení ani tehdy, je-li v řízení procesně úspěšný, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích II. a III.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce,

svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 8. prosince 2025

Mgr. Darina Michorová
samosoudkyně